

ՍՈՒՐԲ ԿՈՄԻՏԱՍ

Որպէս հայատրոփ սրտով ազգային,
Գրիչս քաթխած սրտիս թանաֆին,
Իբրեւ երախտիւ ու յարգանք խորին,
Կ'ոգեկոչեմ քեզ, Վարդապետ անգին:

Բայց ի՞նչպէս երգեմ, ի՞նչպէս գովեմ,
Սրտառու խօսով քեզ փառաբանեմ,
Գործըդ ազգակերտ տեսիլքդ վսեմ
Բառերով ի՞նչպէս մեծացուցանեմ:

Ո՛վ հրաշագործ, Մեծն Կոմիտաս,
Ցեղային հանճար, անշիջելի բոց,
Աստուածահաճոյ աղօթք երկնահաս,
Ինքնավառումի կերոն եւ հնոց:

Դո՛ւն այր իմաստուն, կամք նուիրական,
Սահակ-Մեսրոպեան ոգի սրբազան,
Խաչի առաքել, երգի մրգաստան,
Անձնուէր պաշտպան հայոց ինքնութեան:

Դուն անթառամ փառք, զինուոր դպրութեան,
Յոյսի ծիածան, տաւիղ տոհմաւանդ,
Հայ երաժշտութեան անխոնջ մեկնաբան,
Երգի հայրապետ, լուսաշող տաղանդ:

Դո՛ւն հայրենական երգի զօրավար,
Հայ հոգին պեղող ձայնանիշ վճիտ,
Հայոց աշխարհի քաղաքաւար քնար,
Ազգային հայրէն՝ արցունք ու ժպիտ:

Դո՛ւն Սուրբ Կոմիտաս, պարծանք հայութեան,
Երկփեղկուած կեանքի սրտայոյզ մատեան,
Պատիւ յարգարժան վաստակիդ լերան
Եւ անմահական անունիդ բուրբան:

ԳՐԻԳՈՐ ՀՈԹՈՅԵԱՆ